

Huhtikuu on kevät kuu. Huhtikuussa on jotain lumien lähdön ja purojen tulvimiseen kuuluvaa, huuhtontaan liittyvää ajatusleikkiä. Huhtikuussa talven selkä on katkennut ja kevät ottaa vallan. Kevään kuukausista vahvimpana, huhtikuu tuo mukanaan muutoksen. Sillä on tarpeeksi tahtoa ja voimaa mullistaa luomakuntaa taas uuteen aikakauteen. Kasvun ja elämän aikakauteen. Huhtikuun äänissä kuuluu veden kaikki äänet. Sen tuoksuissa on ahavan ja haihtumisen aromeilla aateloitua puhtautta. Sihisten sulavat lumet kiiruhtavat alajuoksuaan kohti kasvavissa puroissa. Varjokohdat sinnittelevät pisimpään ja hautovat lumiaan, säästäen niitä kuin arvokasta omaisuutta. Pikku hiljaa sulaminen kuitenkin etenee ja kosteikko painaa vettä ahneesti itseensä, antaen puron kyytiin vain rippeitä. Vieköön puro villeimmät vedet, menköön malttamattomat. Paikalleen jääneitä tarvitaan vielä ja arvoonsa nousevat ne kesällä. Joella vyöryvät valtaiset vesimassat. Kosken vaahtoavassa sylipainissa orpona heittelevät jäälautat vilauttelevat kulmiaan kuohujen seassa. Samaan otteeseen ovat joutuneet katkenneet puunlatvat ja jään irti rouhaisema laiturin pätkä. Kaikki irti lähtenyt vilistää virrassa elämänsä kyytiä, kuin pikakelauksella katsottaessa. Pyörteiden, akanvirtojen ja vesiryöppyjen vilinä ja jatkuva toistuminen on sokaisevan huumaavaa. Yhtä paikkaa siitä ei voi kauaa katsoa. Sen pitempi aikainen seuraaminen sumentaa tajuntaa ja pakottaa nostamaan katsetta sinne missä on seesteisempää, sellaista maisemaa jossa silmä voi levätä. Jossain ei joelle riitä uomansa rajat. Se paisuu yli äyräiden. Se valtaa pellot ja metsät ja kohtelee niitä miten tahtoo. Se ei välitä sen kahlitsemiseksi tehdyistä ojista eikä penkereistä. Se näyttää mahtinsa ja huuhtelee kaiken mikä sen eteen sattuu. Jälkiään se ei tule korjaamaan, korjatkoon muut ne jos tahtovat. Ensi keväänä se ehkä tulee uudelleen, kunhan se ikävystyy ja on omaansa tarpeeksi kyntänyt. Seinustalle paistavan auringon lämpö on suloista. Sitä on odotettu ja kaivattu kuukausia kestäneet päivät. Sulaneesta maasta noussut pikku aurinko on leskenlehti ja sillä on seuranaan keltainen perhonen. Seinustan lämmössä virinneet kärpäset pörisevät jaksan kisailla juuri saamillaan voimilla. Kaikki ympärillä on raukaisevaa ja unettavaa. Helppo on torkahtaa, ja antaa ajan mennä juoksupäällä mukanaan.